

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „

Pénzküldemények a

„SZÁSZVÁROSI KÖNYVNYOMDA R.-T.” címére Szászvárosra, kéziratok a szerkesztőséghez Szászsebesre küldendők.

Megjelenik minden vasárnap.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSZKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fill. Ajánlköázásoknál, eladás vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fill. Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér— sékelt díjak egyezség szerint. —

IX. évfolyam.

Szászsebes, 1905. június 4.

36. szám.

Szakiskolai oktatásunk.

Lapunk más helyén közöljük az erdőőri szakiskolák növendékeinek a jövő tanévben leendő felvételére vonatkozólag a földmivelésügyi m. kir. ministerium részéről kibocsátott pályázati hirdetést, mely részletesen felsorolja azokat a feltételeket és kívánalmakat, a melyekhez a szakiskolába való felvétel kötve van s a melyek olyan szabatosan, olyan félremagyarázhatatlanul vannak körvonalozva, hogy bővebb magyarázatra nem szorulnak s azokat e nélkül is mindenki könnyen megértheti.

Magukhoz a felvételi feltételekhez alig lehet szavunk, mert hiszen azok a szakiskolákra nézve megalkotott szabályrendeleten alapulnak s így attól eltérőleg össze sem állithatók. Egészen más kérdés azonban, hogy ez a szabályrendelet, mely elég jó lehetett akkor, midőn erdészetünk újjaszületése alkalmából a kezdet nehézségeivel kellett megküzdeni, kérdés azonban, hogy mennyiben felel az meg a mai kor szellemének és igényeinek.

Szerény véleményünk szerint ez a szabályrendelet is, mint sok más hasonló régi alkotás revizióra szorulna, mert mostani alakjában és tartalmával már nem elégitheti ki nagyon előrehaladt és még folyton haladó korunk igényeit. Azt hisszük, hogy vannak a szabályrendeletnek némely hibái, melyek kiköszörülendők lennének s bár nem tartjuk magunkat csálhatatlanoknak, nem is óhajtunk irányító hatáskört pretendálni

a magunk részére, mégis célirányosnak tartjuk rámutatni ezekre a hibákra, a nélkül azonban, hogy ez által az irányadó körök tigyelmének felköltésén kívül bármit egyebet is elérhetni vél-nénk.

Első sorban hibának tartjuk azokat a nagy hatásokat, melyeket a szabályrendelet a szakiskolába felvehető életkoránál kiszab. A 35 éves életkort ugyanis tulmagasnak tartják, még pedig kétféle oknál fogva is. A mi véleményünk szerint ugyanis minden komolyan gondolkozó embernek már a férfikorba lépése alkalmával meg kell szabni jövő élete folyásának irányát s meg kell magának választania azt az életpályát, a melyen haladni s boldogulni akar. Ez a kor a 24—25 év. Az olyan ember, aki eddig a koráig nem tudott magának biztos pályát választani, hanem legénykorát csupa kísérletezéssel és kapkodással töltötte el, alig nyujthat kellő biztonsitékot arra, hogy elhatározása akkor, midőn az erdőőri szakiskolába akar belépni, valóban komoly és nem pusztán újabb kísérletezés. Kivételt képezhetnek talán a katonák és csendőrök, kik a rendes három évi katonai szolgálatukon még tul szolgáltak s így onnan esetleg csak 30—32 éves korukban lépnek ki azzal a szándékkal, hogy megélhetésüket a polgári életben keressék. Ezek közül is azonban az olyanok, kik végig szolgálták egész hadkötelezettségüket, csak a legritkább esetben szánják rá magukat arra, hogy erdőőri szakiskolába menjenek, hiszen zse-

bükben van az igazolvány, melylyel más pályán sokkal könnyebben kaphatnak alkalmazást, miután az erre vonatkozó törvény előnyt biztosít nekik más pályázók fölött. Mi tehát teljesen elegendőnek vélnők, ha az életkor határai a szakiskolákba felveendőknél 17—25 év között lennének megszabva. Végül még — bár járatlanok vagyunk a pedagógia terén — nem találjuk egészen helyesnek olyan nagy korkülönbségű tanulókat egy padba ültetni, mert az azokat tanító előadás közben alig lehet képes a mindenesetre egymástól nagyon elütő eszmemenetekbe beilleszkedni.

Másik és talán még nagyobb hibának tartjuk a szabályrendeletnek az előtanulmányokra vonatkozó részét.

A szellemi téren már meglehetősen előrehaladt korunkban ugyanis köztisztet viselő embernek alig elégséges az a tudomány, a melyet az elemi iskola négy osztálya nyújt. Hiszen ennyi műveltséggel birnia kell minden kaszás-kapás embernek, de még a tehénfejő szolgálonak is, már pedig azt csak méltán elvárhatjuk, hogy az az erdőőr, ki idővel hivatva lesz munkásai fölött felügyeletet gyakorolni, azoknak munkáját vezetni és irányítani, ne csak magában a szak tudásban, de általános ismeretek és műveltség dolgában is jóval fölöttük álljon, mert csak így tudja előttük az annyira szükséges tekintélyt fentartani.

Az erdőőr szolgálata közben közvetlen elül-

járóin kívül gyakran érintkezik más előkelő állású egyénnel is, megfordul tárgyalásokon a bíróságok előtt s bizony, ha műveltsége nem magasabb annál, a mit a népiskola nyújt, furcsa világításba helyeztetni szakmáját a világ előtt.

Azt lehetne itt ugyan ellenvetni, hogy hiszen ott van még a két évi szakiskolai tanfolyam, hivatva arra, hogy pótolja a tudás hiányait. Hát ez az ellenvetés szerintünk alig állhat meg, mert hiszen a szakiskolának a hivatása a szakmában való kiképzés és ezzel el is van foglalva annyira, hogy a közműveltségben való kiképzésre alig szakíthatna magának időt.

Az olyan növendék, ki az általános műveltségnek legalább az elemeit nem vitte magával a szakiskolába, bizony ebből onnan is vajmi keveset fog kihozni. Ezt mutatja különben az a szembetűnő különbség is, melyet a szakiskolát végzett növendékeknél oly gyakran tapasztalunk. Látunk ugyanis ezek közt valóban minden tekintetben kiváló, ügyes, a világ folyásában jártas ifjakat, de látunk ismét olyanokat is, kik inkább arra alkalmasak, hogy inkább elszomorítják a megfigyelő lelkét, nem hogy felvidítanak.

Ez pedig nem a szakiskola vagy a szakiskola tanárainak a hibája, hanem benne van az abban a nagy szellemi különbségben, mely a felvett növendékek közt szinte elkerülhetlen, mert hiszen a szabályrendelet csak alul szabja meg a határt az előtanulmányokban, fölül azonban teljesen nyitva hagyja azt. Innen van az, hogy

Tigrisvadászat Ranjit herceggel.

Irta: Elek Zoltán.

— A Tolnai „Világ-Lap“-ja után. —

Nagyon kevés ember mondhatja el azt, hogy Indiában járt, még kevesebb, hogy egy valószínűs indus radzsával (herceggel) beszélhetett, de legkevesebb azt, hogy egy ilyen nagy ur meghívására tigrisvadászaton vett részt. Ezt a nem mindennapi szerencsét annak köszönhetem, hogy Curzon lorddal egy félét egyútt töltöttem az oxfordi egyetemen s minthogy a sport mindenféle fajtájának épp oly bolondja voltam, mint ő, igen hamar megkedveltük egymást s csaknem elválhatlanok lettünk.

Curzon lord unckabátyja az indiai britt kormány egyik legelőkelőbb tisztviselője. Ennek az utján ismerkedtünk meg Ranjit herceggel, az óriási Gir-erdő

radzsájával, a ki valószínűs férfiszépség s a mellett igen ritka értelmiséggel is meg van áldva. Mert a területtulajdonos tudtán kívül manapság már a legszigorubb büntetés terhe alatt tilos tigrisre vadászni. A Gir-erdő a Kathiawár-tartomány területének egy része s keveset mondok, ha kétszáz négyszögmérföldre becsülöm. Gyönyörű vidék. Égbe meredő sziklabérc, bájos völgyek kigyózó hegyipatakokkal s az egész tájkép fölött olyan azurkék az ég, a melyet csak keleten láthatni. Mikor különvonatunkkal Veravelben megérkeztünk, már egy küldöttség várt reánk, a melynek szónoka azt hangoztatta, hogy jobb lesz a vasuti hálókocsiban tölteni az éjt, mert a városban most a pestis dühöng.

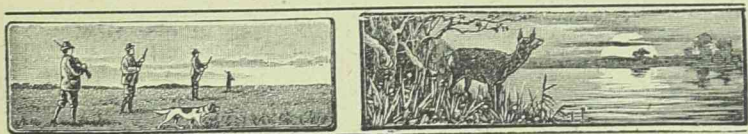
Az éjjel legnagyobb részét álmatlanul töltöttük. A reánk váró izgalom idegessé tett mindnyájunkat s éppen azért reggel felé elnyomott az álom. Egy rettenetes orditásra ébredtünk: Ranjit herceg utánozta a tigris bömbölést s mosolyogva kérdezte: mit mondanak hozzá?

— Nagyszerűen sikerült! — mondtuk egyhangulag. A benszült gazdák, a kiknek nyájai roppant so-

a szakiskola padjain együtt ülnek a csak négy elemi osztályt végzetek azokkal a társaikkal, kik a középiskolának gyakran ennél is több osztályát végezték.

És még egy nagy hátránya van az ilyen egymástól nagyon eltérő műveltségű egyének oktatásának. Az oktató tanárnak ugyanis — ha feladatát jól akarja megoldani — mindig alkalmazkodnia kell tanítványai szellemi világához és eszmemenetéhez s tanítását ezek szerint kell irányítani. Ha már most a szakiskolai tanár tanítási módját a nagyobb tanulmányu növénydekhez alkalmaztatja, az elmaradottabbak nem fogják őt megérteni, míg viszont, ha az előadását ezek szerint irányítja, amazok lesznek elhanyagolva, mert csak a már előttük ösmert dolgokat hallják.

(Folytatása következik.)

Járásiak mozgalma.

A járasi kartársak mozgalmában az utóbbi időben némi szünet állott be, a mennyiben ujabban sehonnasem vettünk értesítést valamely tevékenység kifejtéséről. Kivételt képeznek a somogyvármegyei kartársak, kik közgyűlésüket a mozgalom ügyében folyó hó 5-én szándékoznak megtartani, mint a hogy arról minket Schmuck György marcali-i kartársunk rövid pár sorban értesített.

A mozgalom eddigi lefolyásából ítélve úgy látjuk, hogy a járasi kartársak nagy része nem értette meg

kat szenvednek a tigrisek és párducok garázdálkodásaitól, tárt karokkal fogadtak minket. Nem volt éjjel, pedig két álló hetet töltöttünk a Gir erdőségben, hogy egy-egy tinót, vagy féltucat juhót fel ne falt volna az éhes had. Szeretettreméltó házigazdánk mesélte nekünk, hogy éhség idején, mikor a háziállatokat az emberek eszik meg, ez a vérengző fenevad olyan vakmerő, hogy a falukba is betör s az embereket saját házukban falja fel. Hogy a pásztorok éjente a vérszomjas ragadozókat távol tartsák nyájaitól, óriási tüzeket élesztenek, mert attól legjobban rettegek.

Az erdőben sátrak alatt tanyáztunk, magától értődik, hogy minden kényelemmel ellátott pompás angol sátrak alatt s hogy a zsákmányt kereső tigrisektől ne kelljen tartanunk, minden egyes sátrat hat-hat fegyveres ember őrizte.

Éppen reggelinél ültünk, mikor hajtóink vezére, egy ritka érdekes arcú öreg indus azzal a hírrel lepett meg, hogy a közeli sűrűségben egy öttagu tigriscsalád tanyáz. Milyen örömrivalgás tört ki erre! A nélkül, hogy

kellőkép, hogy tulajdonkép mire van itt szükség s beelégszik azzal, hogy egyszerűen jegyzőkönyvileg kinyilatkoztatja hajlandóságát a mozgalomhoz való csatlakozásra, sőt kész viselni az azzal járó csekély pénzázdot is, de megfélekedezik kifejtetni azokat az okokat, melyek a mozgalomhoz való csatlakozásra készítetik. Ez pedig szerintünk nem elegendő támpont az emlékiratnak majdan leendő megszerkesztéséhez, mert ahhoz pozitív adatokra van szükség, a melyekkel bizonyítani lehessen a mozgalom indokolt voltát.

Ebben a tekintetben eddig még csak a hunyadvármegyei kartársak jártak el helyesen, kik a közgyűlésükön felvett jegyzőkönyvben részletesen leírták ugy szolgálati, mint javadalmazási és megélhetési viszonyaikat is.

Erre az emlékirat megszerkesztésénél feltétlenül szüksége lesz annak, a ki majd arra vállalkozni fog, mert nem elég csak kérni valamit, hanem ki kell mutatni a kérés okát is. Nem elég egyszerűen azt mondani a járasi kartársaknak, hogy mostani javadalmazásukból képtelenek megélni, hanem megcáfolhatlan számadatokkal kell kifejtetniök ezt a lehetetlenséget.

Azt hisszük, hogy most, a csemetekerti és erdősítési tavaszi munkák befejeztével a mozgalom ország-szerte nagyobb arányokat fog ölteni s ezért alkalom- és időszerűnek láttuk a fentiekre felhívni a járasi kartársak figyelmét.

Itt még felkérjük a mozgalom vezetőit, hogy eljárásukról és annak eredményéről lapunkat mindenkor értesíteni sziveskedjenek, hogy így arról az összességnek is beszámolhassunk.

rágyújtottunk volna, rögtön megindultunk a jelzett irányban, természetesen nem gyalog, hanem elefántokon, mindegyiken két vadász. Az első kiránduláson Curzon lord neje is részt vett. Lélekzetünket visszafolytva közeledtünk a tigristanyához, de biz az úgy körül volt véve óriási fákkal, hogy lehetetlen volt a ragadozókat lövésre kapni. Ugy a hogy mégis felállottunk s Ranjit rádza jeladására egyszerre lőttünk mind a négyen. Lövésünkre egy vérfagyasztó üvélés felelt, de találni egyet se találunk s a jeles társaságunk tigris vadászokhoz nem illő gyávasággal visszavonult. Az igazság kedvéért meg kell ugyan jegyeznem, hogy nem futva, csak mérsékelt kocogó tempóban, de mégis menekült. Erre a jelenetre megdöbbenve néztünk egymásra. Curzon lord volt az első, a ki jóízű kacagásba tört ki erre a — mint mondom — sikerült lövésre.

Ez az eredménytelen eredmény elég rossz volt, de még rosszabb is várt reánk. Sikari, a főhajtó pár nap múlva ismét jelentette, hogy sátor táborunk szomszédságában párducok garázdálkodnak s minden éjjel

27797.
I/A—3. 1905. szám.

Pályázati hirdetés,

(az erdőőri szakiskolák növendékeinek felvétele tárgyában.)

A görgényszentimrei, királyhalmi, lipitújári és vadászderdei m. kir. erdőőri szakiskolákba a folyó év október havában kezdődő, új két éves tanfolyamra részint állami ellátás mellett, részint saját költségen több növendék fog felvétetni.

A felvétetni kívánók sajátkezűleg írt folyamodványukat legkésőbb a folyó évi július hó 15-ig a m. kir. földmívelésügyi ministeriumhoz terjesszék be.

A folyamodóknak a fennálló szabályok értelmében hitelesen igazolni kell:

1. születési bizonyítvánnyal: hogy 17-ik életévüket betöltötték, illetőleg az intézetbe való belépés napjáig (1905. évi október hó 8-ig) betöltik, 35 évesnél azonban nem idősebbek;

2. kincstári, erdészeti, katonai vagy hatósági orvos által kiállított bizonyítvánnyal: hogy ép, erős, egészséges, — munkához és az idő viszontagságaihoz szokott, edzett testalkattal s különösen jól látó, halló és beszélő képességgel bírnak;

3. iskolai bizonyítvánnyal, vagy ennek hiányában más hiteles bizonyítvánnyal: hogy folyékonyan, jól írni, jól olvasni és a közönséges négy számművelet szerint jól számolni tudnak;

4. hatósági bizonyítvánnyal: hogy erkölcsi magaviseletük kifogás alá nem esik; ezen hatósági bizonyítványban egyúttal a folyamodó foglalkozása, családi állapota és az is kitüntető, hogy a folyamodó katonai kötelezettségben áll-e, vagy nem.

Ezen okmányokon kívül mellékelni kell a folyamodványukhoz:

5. azoknak, a kik valamely gazdaságban alkalmazva

megdézsmálják a gazdák juhait. A hajtók olyan téves irányban kezdték a hajtást, hogy a vadak elmenekültek a nélkül, hogy láttuk volna. Ezt mind a négyen olyan rossz jelnek vettük, hogy vérmes reményeink, tigrisbőrökkel térni haza, kezdtek teljesen füstbe menni. A hajtók feje e miatt alaposan megütlegelte embereit s azután bejött jelenteni, hogy ne busuljunk, lesz tigris is, párduc is elég. Kíváncsiak voltunk megtudni, hogyan fogja a vadakat hajtásra keríteni? „Masánnal“ (csalétekkel). Oda kötött egy tisztáson levő bokorhoz egy birkát. Ha egyesben kószáló párduc bukkan rá s nem képes az egészet elkölteni, a maradékot — mint okos házikutyák szokták — elássa s másnap alkonyatkor feltétlenül eljön érte. Ilyenkor a vadászok felmásznak a közeli fákra, a honnan biztos lövés kínálkozik s várják a jó szerencsét. Hatszor egymásután guggoltunk a masán közelében levő fákra és mindannyiszor sikertelenül. Egy ízben egy vadászó család, máskor egy hiéna kocogott arra. Harmadszor egy természetes királytigris, de olyan távolságban, hogy egyikünk se mert reá lőnni. Ugy látszik, egyébre

vannak, szolgálatadójuk bizonyítványát eddigi szolgálatukról és végül:

6. azoknak, a kik az intézetbe állami ellátás mellett kívánnak felvétetni, hatósági bizonyítványt arról, hogy vagyontalanok.

A folyamodónak meg kell jelölni folyamodványában, hogy kérvényére a válasz mely címre, mely vármegyébe s mely postaállomásra küldessék.

A hiányosan felszerelt és a fennebb kitűzött határidőn túl beadott, valamint a nem sajátkezűleg írt folyamodványok figyelembe nem vétetnek.

Tájékoztatóul megjegyeztetik még, hogy:

a) az intézetbe felvett folyamodók testi épsége és egészségi állapota az intézet orvosa által, a fennebbi 3-ik pontban megkívánt előképzettsége pedig az intézet vezetője által a jelentkezés alkalmával szigorúan felülvizsgáltatik és azok, a kiknek szervezete hiányos, vagy a kik valamely ragályos, illetve az intézeti foglalkozás mellett könnyen nem gyógyítható betegségben szenvednek, ugyancsak azok, a kik a kellő sikerrel való tanulhatásra elég előképzettséggel nem bírnak és végül azok, a kikről beigazolódik, hogy folyamodványukat nem sajátkezűleg írták, az intézetből azonnal elbocsáttatnak, illetve véglegesen fel nem vétetnek;

b) minden véglegesen felvett növendéket az állam lát el ruházattal, az intézetbe való belépés alkalmával azonban minden növendék magával hozni tartozik: 6 inget, 6 lábravalót, 6 zsebkendőt, 10 pár kapcát vagy harisnyát és 1 pár erdőjárásra alkalmas, erős bagaria csizmát, valamennyit teljesen új állapotban;

c) a saját költségre felvett növendékek az intézetben való tartózkodás idejére kapott ruházatért és ellátásért évenként, félévi előleges részletekben 300 (Háromszáz) koronát tartoznak fizetni az államnak, ennek biztosítására tehát a saját költségre felvett növendékek, illetve szülők, gyámjuk vagy munkaadójuk kir. közjegyző

vadászot mint egy nyomoruságos birkára. Legalább is egy bivaly nyomát szimatolta.

Egy ízben a szokottnál korábban indultunk les helyünkre, de nem bántuk meg, mert alkalmunk volt a helybeli halászok ügyességében gyönyörködni. Ezek a halászok nem csolnokról dobják be a hálót, mint nálunk, hanem kifeszítik a folyó egyik partjáról a másikig s azután a köteleket mindkét oldalon több ember megfogja s huzza víz ellen mindaddig, míg a háló úgy megtelik, hogy alig győzik kiszedni belőle a halat. De a mi hálónkba csak nem került zsákmány. Az állatok fejedelmei egész éjjel ordítottak itt is, ott is, de ez volt minden. Curzon lord megunva már a hiábavaló várakozást általános derűtség közt azt javasolta, hogy menjünk a legközelebbi hindu templomba egy tigris megjelenésért imádkozni.

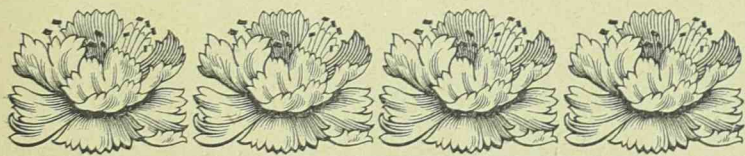
Végre mégis beütött az alig várt, de már nem is remélt szerencse. Hajnal tájban történt, hogy Ranjit herceg olyan izgatottan, a mint még sohase láttam, berontott sátramba s eszeveszetten kezdte lerángatni rólam a

előtt kiállított okmányban kötelezettséget tartoznak vállalni arra nézve, hogy az évi 300 korona eltartási költséget a kitűzött időre az intézet vezetőjének kezéhez pontosan lefizetik;

d) az állami ellátás mellett felvett növendékek, illetve szülői, gyámja vagy munkaadója abban az esetben, ha a növendék az iskolát a két évi tanfolyam teljes bevégezése előtt önként elhagyná, vagy az intézetből a fennálló szabályok értelmében elbocsáttatnék, az intézetben való tartózkodás ideje alatt reá fordított költségeket (egy évre 300 koronát számítva) az államnak szintén megtéríteni kötelesek s hogy azt az iskola vezetőjének felszólítása után legkésőbb hat hét alatt teljesítik, — végleges felvétel alkalmával bemutatandó közjegyzői okirattal szintén biztosítani tartoznak.

Budapest, 1905. évi május hónapban.

M. kir. földmivelésügyi miniszter.

Az Évkönyv

1905. évi I. évfolyamáról újabban „A Természet” című szakfolyóirat emlékszik meg dicsérően és ajánlja azt megszerzésre. Szóval munkánk mindenfelől részesül ugyan dicséretben, mindenki elismeri annak hasznos és szükséges voltát, de azért még mindig mintegy 800 példány hever raktáron, mert azok, a kik részére összeállítva lett, nem mutatják azt az érdeklődést, a melyet tőlük méltán elvárhatnánk. Egy-egy példányt küldtünk az erdő-őri szakiskolák könyvtárai részére is, melyeket azok szívesen fogadták s a növendékeknek is megszerzésre ajánlották. Így talán lassacskán mégis csak sikerülni fog

szunyogfogó hállót, váltig azt hajtogatva: Keljen fel az isten szerelméért! Vagy nem tudja mi történt? . . . Hát persze hogy nem tudtam, de hamarosan elmondta. Egy pár tigris — him és nő — betört a karámunkba, felfalt egy lovat szőröstől-bőröstől s most a közelben azzal tölti az emésztés idejét, hogy időközönként félelmes ordításokba tör ki.

Én mint aféle hevetvérű magyar azt indítványoztam, hogy törjünk rájuk, de a leghiggadtabb hercegek, kik bizonyára bővebb tapasztalatokkal bírtak a mindig veszélyes tigrisvadászat terén, azt tanácsolták, hogy maradjunk vesztig: a tigrisek kétségtelenül vissza fognak térni.

Hogy semmiféle kellemetlen meglepetésnek kitéve ne legyünk, az indusok deszkákból ülőhelyeket hevenyésztek részünkre a fák lombjai közt. Ranjit hercegnek egy igen ügyes eszméje is támadt, a tigriseket a karámba csalogatni. Egy kecske füléhez madzagot kötött s azt hébe-korba megrántotta, hogy a kecske mindannyiszor mekegni kezdett.

megtörni a közöny jégburkolatát s felkölteni az Évkönyv iránt való érdeklődést.

Az 1906-ik évi II-ik évfolyamra is csak nagyon szórványosan jönnek az előfizetések, ezt azonban a múlt évi inséges esztendőnek tudjuk be s reméljük, hogy most, midőn áldásos esztendő mutatkozik, kiki meg fogja találni szerény jövedelme mellett is a fedezetet az Évkönyv megszerzésére és már a folyó hóban jelentkezni fog annyi előfizető, a mennyi a kiadási költségeket biztosítja.

A NAGYVILÁGBÓL.

A lefolyt hét megint csak nem hozott semmi változást a válságban. Andrássy Gyula gróf legutóbbi kihallgatása egy lépéssel sem vitte előbbre a megoldást s a helyzet tovább is az maradt, a mi volt. A korona nem akarja teljesíteni a hadseregére vonatkozó nemzeti kívánalmakat, ezek nélkül pedig nem akad alkotmányos kormány. Most hire jár, hogy báró Fejérváry Géza tábornagy lenne kiszemelve arra, hogy egy hivatalnok kormány élén vezesse az ország ügyeit a válságnak valamikép való megoldásáig, akár a parlamenttel, akár a parlament nélkül s esetleg katonai hatalommal, ilyen kormányformának a lehetőségében azonban a legtöbb politikus kételkedik. Azt hiszik, hogy a parlament feloszlata esetén a törvényhatóságok sorra meg fogják tagadni a nem alkotmányos alapokon alakult kormányval szemben az engedelmességet.

A politikai viszálykodásnak egy szomorú eseménye pillanatra szinte háttérbe szorította magát a válság kérdését is. Ez az esemény az a párbaj, melyet az országgyűlés folyosóján támadt szóvita miatt gróf Keglevich

Ennek a mekegésnek köszönhetjük, hogy éjféltájban a nőtény besompolygott a karámba. Miután előzőleg megbeszéltük, hogy a nőtényre először nem lövünk, összetett kézzel kellett néznünk, hogy marcangolja szét a szegény kecskét, én azonban meg nem állhattam, hogy el ne káronkodjam magam. Politikánk azonban fényesen bevált. Mikor a vérszomjas nőtény javában lakmározott, megjelelent férjura is, ennek azonban már nem jutott falat, mert alig tünt fel hatalmas feje, krak, krak, krak, egyszerre négy lövés dördült el. A tigris megrázkódott, de nem esett el, hanem eltűnt a sűrűségben.

Másnap reggel hajtóinkat saját gyorstüzelő puskáinkkal ellátva kiküldtük, hogy a vérnyomok után a megsebzett tigrist felkeressék.

Még akkor is élt, de már tehetetlen volt, mert a négy lövés egyike fültövön hatolt fejébe s a száján jött ki, összeroncsolva alsó álkapsát is. A folyó tulsó partján lakó fakirról hallottuk, hogy a nőtény is a közelben tartózkodik, de egyikünk sem akart utána kerekedni; meglegedtünk hitestársának igazán fejedelmi bőrével,

István és Hencz György képviselő urak vívtak s mely előbbinek a halálával végződött.

Mindezeket azonban háttérbe szorítják az orosz-japán háborúról jött legutolsó hírek, melyek szerint a két ellenséges hajóraj megvívta a nagy tengeri ütközetet s ez az orosz hajóhad nagy vereségével végződött. Most, midőn e sorokat írjuk, még nem vagyunk egészen biztos adatok birtokában, az általános vélemény azonban az, hogy ez után a nagy vereség után az oroszok kénytelenek lesznek feladni a további harcot s nem térhetnek ki a békekötés elől. Bizony már itt is lenne az ideje véget vetni a véres háboru borzalmainak!

HASZNOS TUDNIVALÓK.

Gyümölcsfák kéregsebeinek gyógyítása.

Gyakran megesik, hogy a fák törzsein kocsik ráhajása vagy egyéb erőszakos okok folytán zuzott sebek keletkeznek. Ezek magukra hagyatva nehezen gyógyulnak, sőt akárhányszor el is mérgesednek, mert a zuzott szövetek felbomlásnak indulnak. Ugyancsak rosszul gyógyulnak a fagyásfoltok, a melyek a fának rendszerint déli és délnyugati oldalán keletkeznek, továbbá a nyulrágások okozta sebek is. Mindezen esetekben ajánlatos a roncsolt kéregrészeket eltávolítani, a sebeket széleiken simára lemetszeni, a sebet egész felületén faviasszal bekenni és a kéregnek a sebbel ellentétes oldalon épen maradt részét néhány sekély bemetszéssel ellátni, a minek következménye a kéregszövetnek erőteljesebb fejlődése és a sebnak gyorsan beforradása lesz.

Védekezés a vakondturások által okozott károk ellen.

A vakond nagyon hasznos állat; elpusztítja nemcsak magát a kis rágszálót és rovar, hanem annak ál-

melyre négyünk közt sorsot huztunk, hogy kié legyen, mert természetesen nem lehetett megállapítani, hogy ki adta neki a halálos lövést. A szerencse nekem kedvezett, én nyertem meg, de udvariasságból átengedtem angol barátomnak, a kinek azt a páratlan élvezetet köszönhetem, hogy egy tigrisvadászaton résztvehettem.

‡ *A kutya harapás.* — Jézusom! — kiáltja András gazda. A feleségemet megharapta egy kutya!

— Veszett volt az a kutya? — kérdezi a szomszédja.

— Nem volt az!

— Na, akkor meg is fog az veszni, — jegyezte meg gonosz mosolylyal a szomszéd.

*

‡ *Óvatos.* Sört kér akasztása előtt a cigány. Hoznak neki. De alig izleli meg, leteszi.

— No, miért nem iszol, cigány?

— Nagyon hideg, árt ázs egissigemnek.

cáit is. A kertész mégsem nézi jó szemmel, mert a kis rabló portyázó utját számtalan kupac jelzi, sokszor a legkedvesebb, legnagyobb gonddal ápolt virágágy kellő közepét szeli át egész sora a vakondturásoknak. Nem csoda tehát, ha a kertész kegyetlenül üldözi a kártevőt; rendszerint csapdával fogja s agyonüti vagy megmérgezi, pedig könnyű szerrel lehet úgy elriasztani, hogy a kertet örökre elhagyja s másutt folytatja irtóhadjáratát.

A „Thierschutz-Correspondenz“ ajánlja, hogy kertekben vagy mezőn a vakondturást elsimitva, a folyosót keressük meg s abba kátrányba vagy petroleumba mártott rongyot helyezünk, a nyílást pedig tömjük be. Ha a kert más részén mutatkoznék turás, ugyanígy járjunk el mindaddig, míg — néhány nap múlva — a vakond végleg eltávozik. Ily módon a kert szépsége meg van mentve, a nélkül, hogy egy hasznos állatot megölnénk.

KÜLÖNFÉLÉK.

** Ősállatok maradványai Észak-Amerikában.*

Londonból írják nekünk: W. J. Holland dr., a pittsburgi Carnegie-Institut igazgatója igen érdekes előadást tartott most a londoni geológiai társaságban azokról a kutatásokról, a melyeket eddig az Egyesült-Államok nyugati részén kövült állatok maradványainak fölkeresésére végeztek. Egészen a legutolsó időkig nagyon veszedelmes volt a tudósok munkája, mert az ott tanyázó indiánus törzsek ellenséget láttak bennök és csak katonai kíséret mellett dolgozhattak. Azok a tájékok, a melyeken a kutatás a legdusabban jutalmaz, a Rocky-Mountains keleti lejtőin fekszenek, Udyoming államnak meglehetősen terméketlen területén és a Kolorado főfolyása mentén. Az egykoron itt tanyázott állatok csontja elég jól konzerválódott és a lágy talajból könnyen ki is szabadítható. A mikor még azok az állatok ott éltek, egészen más volt annak a vidéknek a képe. Még aránylag nem is nagyon régen hatalmas hosszú tengerág nyult el az Alleghany és a Rocky-Mountains között és Udyoming területén egy, esetleg több óriás tó terült el. Akkoriban az esőzés dusabb, a növényzet buja volt és nagyszámu őszállat élt a környéken. Legnagyobbrészt csodálatos teremtményei voltak ezek az Istennek. A madarak akkor kezdtek csak fejlődni, ez az idő még a gyöngé emlősök és az óriás hüllők kora volt. Akkor még az egész világon el volt terjedve a dinozaurusz Amerikában éppen úgy, mint nálunk Európában, vagy az Indiákon, Ausztráliában és Dél-Afrikában. Egynémelyik fajta husevő volt és bizonyára a szegény, gyöngé emlősöknek réme, a legtöbb azonban növénynyel élt. Ez utóbbi között vannak az eddig ismert legóriásabb állatok. A British Museum-ban is csak egyes csontok és hiányos csontvázak voltak mindaddig, míg legujabban egy Wyomingból származó teljes csontvázat kapott. A dinozauruszok egyik alfajához, a zauropodákhoz tartozott a diplodokusz, a

mely különösen rengeteg méretű lehetett. A maradványai alapján megállapítható, hogy a diplodokusnak négy méternél nagyobbak kellett lennie és rengeteg testén négy, két rövidebb mellső és két hosszabb hátulsó láb hordta, a melyek öt karommal végződtek. A nyaka és feje vagy nyolc méter hosszú és a fej csodálatosan kicsiny, alig nagyobb, mint egy mai alligátoré, vagy krokodilusé. A fogai is nagyon vékonyak és gyöngék voltak. A farka viszont csaknem olyan hosszú volt, mint az állat egész törzse és a vége felé vékonyodott. A végső tiz-tizenegy lábnyi hosszon már olyan vékonyak voltak a gyűrűi, mint valami erősebb férfi ujj. Furcsán alakított üregek könnyítették a csigolyák súlyát, úgy, hogy az állat valószínűleg jobban otthon volt a vízben, mint a szárazon. Gyöngé fogai még csakis lágy, husos növényekkel való táplálkozásra képesítették. Valószínűleg reggeltől-estig a tengerparton legelészett a szegény óriás, hol a szárazon járkálva, hol meg a vízben lubickolva, mert rengeteg nyakával még ekkor is legelhetett. Hatalmas farka arra vall, hogy jó uszó is lehetett, de a fark ostorszerű végződésének még eddig nem tudták a célját megtalálni. Ellenséggel szemben gyöngé volt, bajosan is lehetett használni és különben is megvolt az állatnak az az egyszerű és biztos védekezése, hogy ráült az ellenségére. Hanem azért mégis gyámoltalan lehetett volna a mi világunkban ez az óriás, mert már a legkisebb klimatikus, vagy fizikai változás, a mely az éledelet megfogyasztotta, kipusztította őt magát is.

* **Az évek terhe.** Minél idősebb az ember, annál kisebb a testi súlya. Egy amerikai tudós kimutatta, hogy a máj, mely fiatal embernél 1500 grammot nyom, az aggastyánnál csak 8—900 gramm. Az agy átlag véve 150 grammot vesz a súlyából; fiatal embernél 1165 gramm, aggastyánnál 900. A lép az évek terhe alatt fél súlyát veszti; 200 grammról 100-ra süllyed. Csak a szív képez kivételt; éltés embereknél körülbelül száz grammal többet nyom mint fiataloknál.

NAPI HIREK.

— **A vitriolos vendég.** Rejtelmes bűneset foglalkoztatja a szombathelyi rendőrséget. Néhány héttel ezelőtt egy Fürst Elemér nevű ember, a ki váci püspöki főkertésznek mondotta magát, fölkereste Bakonyi János gyepmester-segédet, s érdeklődött a nála ápolásban lévő egy esztendő leányka iránt, a ki Wienberger Hedvig nyitrai járásbirósági gépirónő törvénytelen gyermeke. Fürst kijelentette, hogy ő maga is el akar helyezni egy törvénytelen gyermeket Bakonyinál s azóta többször járt Szombathelyen és meglátogatta a leánykát. Pénteken este odaérkezett és Bakonyiéknaál hált. Éjjel három óra után Fürst vitriollal leöntötte a gyermeket. A maró folyadék néhány csöpje Bakonyinéra is ráhullott, a ki a gyermekkel együtt aludt. A merénylet

azután elmenekült, de a minap délelőtt Hegyeshalmon letartóztatták. A kis gyermeket a vitriol teljesen összeégette, úgy hogy valószínűleg mindkét szemére meg fog vakulni. Érdekes, hogy Kállay dr. nyitrai ügyvéd, a ki a gyermekért járó tartásdíjat Bakonyiéknaak hónaponkint elküldötte, néhány nappal ezelőtt, még mielőtt a merénylet történt, táviratban tudakozódott, igaz-e, hogy a kis leány meghalt. A szombathelyi rendőrkapitány ma Nyitrára utazott, hogy ott folytassa a vizsgálatot.

— **A vészfék.** Pencz János vértessacsai fiatal földmiveslegény a minap Budapestről induló személyvonaton Bicskére igyekezett s utközben véletlenül meghuzta a vészféket, mire a vonat Herceghalom és Bial között a nyílt pályán megállott. Természetesen mindjárt kitünt, hogy nincsen baj s hogy a fiu állította meg a vonatot. Bicskére érve, a vonatvezető Pencz Jánost átadta a csendőröknek, a kik kihallgatás után szabadon bocsátották. A szerencsétlen legény attól félt, hogy nagy bajba fog kerülni s e miatt, alig hogy hazaért, fölakasztotta magát. Mire észrevették, meghalt.

— **Villámcsapás.** Szatmárról jelentik nekünk: Nagyfentő községben, a mult vasárnap délután vecsernyére harangoztak, beleütött a villám a toronyba s Dragob Juon és Magosa n Vaszilika harangozókat agyon-sújtotta. A templom tetőzete a toronynyal együtt elhamvadt. Ugyanekkor a mezőn Alb Miklós marhapásztort is megölte a villám.

— **Családi dráma.** Berlinből táviratozzák: A közeli Schönebergben feltűnést keltő családi dráma történt. Weinecke ötvenkilenc éves tőkepezés, a ki nyolc éven belül másodszor nősült, az utóbbi időben ismételen ideges főfájásról panaszkodott. A mikor tegnapelőtt felesége sétáról visszatért és orvosságot akart bevenni, észrevette, hogy a folyadéknaak keserű ize van, szólt a férjének, a ki erre revolvert rántott elő és feleségét súlyosan megsebesítette a halántékna. Egy a házban lakó embert, a ki az asszony segítségére akart sietni, a dühöngő ember szintén megfenyegetett a revolverrel, azután pedig maga ellen fordította a fegyvert és golyót röpített az agyába. A halálosan megsérült embert és a feleségét kórházba szállították. Utólag kiderült, hogy az orvosságban striknin volt.

— **A halott mellképe.** Kapnikbányáról rejtélyes eset hírért vesszük. A szomszédos Felsőbányán ugyanis pár hét óta csodájára járnak a 470-ik számú háznak, a mely egy térre nyílik. A háznak egyik lakója másfél évvel ezelőtt meghalt, de a mellképe pár hét óta sötét estig látható a ház egyik ablakában. A mellkép csaknem életnagyságu s borus és esős időben is tisztán látható. A csodálatos dologban a nép valami emberfeletti jelenséget lát s egész nap száz meg száz ember bámulja a halott rejtelmes arcképét, a mely késő éjjel mindig eltűnik. Sokan azt állítják, hogy valaki ügyes vetítéssel állítja az ablakba a halott mellképét, de ez alig hihető, mert ugyszólván lehetetlen. Az ügyben különben a hatóság vizsgálatot indított.

— **A farkasirtó.** Besztercei tudósítónk írja: Él a Mezőségen egy vékonydongájú oláh ember, a kinek csodálatos foglalkozása van a tavaszi hónapokban. Bejárja a rengeteg borgói havasokat, fölkeresi a farkasok tanyáit, azután elrabolja a kis farkaskölyköket. Bozga Mihaila ez a vakmerő ember, a ki már husz év óta üzi veszedelmes mesterségét. Ez idő alatt kétszáznyolcvan farkaskölyköt szedett össze. A minap is fönt járt a Piatra nevű havasi részen. Mielőtt munkájára indult volna, a pásztorokkal egy havasi csárdában leült pálinkázni. A pásztorok, a kiknek foglalkozásánál fogva valóságos jótevője Bozga, kellő tisztelettel s hálával kínálták pálinkájukat neki. Beszédközben kérde az egyik pásztor:

— Ugyan bágyel (bátyám), mondja csak kend, mit csinál, ha munkája közben oda vetődik a farkasnőstény?

— Semmit. Olyan csendesen és nyugodtan viselkedem, akár csak most.

— De valami fegyvert csak viszen magával?

— Nézzétek meg a tarisznyámat.

A pásztorok átkutatták holmiját, de bizony egy vékony mogyorófabotnál egyebet nem találtak nála. Elfogta őket a kíváncsiság. Másnap reggel három bátor legény elkísérte Bozgát. A mikor a farkasirtó nyomra akadt, a pásztorok egy sziklabarlangba vonultak, a honnan Bozgát megfigyelhették. Két farkaskölyök volt a fészekben. Bozga biztos kézzel nyúlt a fatörzs üregébe s kiemelte őket. A két kis bestia vonyítására borzasztó üvöltéssel előrohant a farkasnőstény. A mikor a pásztorok erében a vér is megfagyott, a farkasirtó csendes nyugalommal keresztet vetve magára, maga mellé rakta a tarisznyában levő farkaskölyköket s várta az ordást. Egy ugrásra volt már csak a farkasnőstény. Bozga hirtelenül fölemelkedik guggoló helyzetéből, mereven és szótlanul nézett a támadóra. A farkas e pillanatban szintén megáll. A feldühödött vad hirtelenül megfordult s gyorsan elmenekült a havasi bérceken. A pásztorok, a kik szemtanúi voltak e borzalmas jelenetnek, most azt beszélik a farkasirtóról, hogy természetfölötti ereje riasztja el magától a fenevadat.

— **Rabló cigányok.** Kaposvárról írják: Hónapok óta erősen szervezett rablóbanda tartja rettegésben Somogy megye több községét. Annyit megállapítottak, hogy a zsványok kóbor cigányok és a Kaposvár mellett elterülő zseliz-kisfaludi erdőben tanyáznak. Minap két csendőr öt cigányra talált, kik neszét vevén üldöztetésüknek, a sűrűségben el akartak menekülni. A csendőrök riadójára fölfegyverkezett Zseliz-Kisfalud község egész lakossága és üldözőbe vette a rablókat. Valóságos hajtóvadászatot rendeztek ellenük és bekerítették őket. A rablók egyikét, Sárközy Károlyt elfogták, Karányos Ferencet lelőtték. Harmincnégy lött sebet fedeztek föl rajta. A két rabló cigányon kívül, a kiket Kaposvárra kísértek, a többi elmenekült.

— **Elefántok harca egy cirkuszban.** Baravellben nagy rémület volt a cirkusz előadásán. Az egyik mutatvány közben, a mikor éppen több elefánt mutatta be ügyességét, az állatok egyike megvadult és az idomítóra

támadva, agyarával iszonyu sebet ütött rajta. Egy másik elefánt a megvadult állatot elrántotta áldozatától s így a két vadállat között iszonyu harc fejlődött ki. Összerombolták az egész cirkuszt és sulyosan megsebesítették az odasiető igazgatót. A közönséget óriási rémület fogta el. Az emberek menekülve siettek ki a cirkusból, de egy részük még ott volt, a mikor a sátor összeomlott. Néhány ember sulyosan megsérült. A dühöngő állatokat végre katonák lötték agyon.

— **Elbujdosott urileány.** Tolsztoj tanítása már nem egy művelt lelket befolyásolt annyira, hogy elhagyta az uri társadalmat s beállt diplomával kézművesnek, vagy mezei munkásnak. Csak nemrég történt Berlinben, hogy egy fiatal Wolzogen báró elszegődött béresnek, s a mikor észrevette, hogy rokonai már a nyomára jutottak, öngyilkosságot követett el. Most egy vidéki urileány tünt el hazulról, azzal a szándékkal, hogy szolgálatba megy. Vécsey Mariskáról, Vécsey Endre volt országos képviselő leányáról van szó, a ki május 18-án titokban elhagyta szüleinek nagybózscai házáat. Már megállapították, hogy cselédruhában távozott, s egyes elejtett szavaiból is arra lehet következtetni, hogy valahol az országban álnéven szolgálatba lépett. A bánatos apa kérésére a belügyminiszter elrendelte országos körözését.

Hirdetések és pályázatok.

Számtan

a m. kir. erdőőri szakiskolák, az erdőőri szakvizsgára magán uton készülők és erdőaltisztek részére.

Irta: **Béky Albert,**

m. kir. erdész,

a szászsebesi m. kir. erdőrendezőség vezetője.

Kapható: Az Országos Erdészeti Egyesületnél (Budapest V., Alkotmány-utca 6.) **Ára:** 2:40 K, bérmentve 2:60 K.

- - - - Vizsla - - - -

2 éves, kan, tiszta májszínű, fajra nézve: atyja német, anyja angol, rövid szőrű, kitűnő szaglásu, jól idomított, jól keres, áll és apportíroz, eladó. Ára 120 korona. Kérem a tisztelt kartársakat, hogy erre vadász ismerőseik figyeljék: : : : : mét felhívni szíveskedjenek. : : : :

Sticz László, járási erdőőr.

2—3

Veszprém.

— Állást keres —

30 éves, nő, róm. kath. vallásu férfi, ki az erdőőri szakvizsgát sikerrel letette, jártas az erdőőri összes teendőkben és a vadászat minden ágazatában. Eddigi szolgálatát a megélhetést nem biztosító csekély javadalmazás miatt volt kénytelen folyó évi április hó 24-én elhagyni. - - - - - Érdeklődők forduljanak alulírottához. - - - - -

Szabó János, erdőőr.

2—3

Gyöngyösmellék. (Somogy megye.)

Nyomatott a „Szászvárosi Könyvnyomda R.-T.” gyorsajtóján.

ERDÉSZETI UJSÁG

SZAK- ÉS TÁRSADALMI LAP AZ ERDÉSZETI SZEMÉLYZET RÉSZÉRE.

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 ..
Negyed évre	2 ..

Pénzküldemények a

„SZÁSZVÁROSI KÖNYVNYOMDA R.-T.” címére Szászvárosra, kéziratok a szerkesztőséghez Szászsebesre küldendők.

Megjelenik minden vasárnap.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fill. Ajánlköztásoknál, eladás vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fill. Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér-
— sékelt díjak egyezség szerint. —

IX. évfolyam.

Szászsebes, 1905. június 4.

36. szám.

TARTALOM:

1. Vezércikk: Szakiskolai oktatásunk. — 2. A járásiak mozgalma. — 3. Tárcza: Tigrisvadászat Ranjit herceggel. — 4. Pályázati hirdetés. — 5. Az Évkönyv. — 6. A nagyvilágból. — 7. Hasznos tudnivalók. — 8. Különfélék. — 9. Napi hírek. — 10. Hirdetések és pályázatok.

BLUM és TÁRSA

Elsőrangu egyenruházati intézet

BUDAPEST IV., Kossuth Lajos-utca 14—16. sz.

Mesteri szabásu, izlésteljes csinos kiállításu *****

erdészeti és erdő altiszti egyenruhák

— nemkülönben felszerelési cikkek szállítására. —

Hivatalos uton részletfizetésre

is eszközölhetők a megrendelések; az ily megrendeléseket, hosszas gyakorlatunk alatt — a betekínthető számos elismerő nyilatkozatok tanúsága szerint, — mindenkor, az igen tisztelt megrendelők legteljesebb megelégedésére hoztuk kivitelbe.

Polgári ruhák

a legújabb francia- és angol-divat szerint, szinte jutányos árban készíttetnek. Vevőink kényelmére bármely szakmánkba nem vágó cikket készséggel beszerzünk és a vidéki megrendelések kivitelére különösen kiváló gondot és figyelmet fordítunk.

Kivánatra ingyen és bérmentve küldjük meg árjegyzékünket és a hivatalos megrendeléshez szükséges részletfizetési megrendelési ívet. — Bármily csekély megrendelés is a lehető legnagyobb figyelem és pontossággal lesz kiszolgálva.

Kiváló tisztelettel:

BLUM és TÁRSA

Szerb kir. udvari szállítók.

Ő cs. és királyi Fensége József főherceg udvari szállítói. A nagyméltóságu földmívelésügyi Miniszterium hivatalosan megbízott erdészeti egyenruha szállítói. Az „Országos Erdészeti Egyesület” rendes tagjai.

Pályázati felhívás.

A siket némák budapesti állami intézetének első osztályaiba a legközelebbi tanévre mintegy 45 új növendék fog felvétetni. Ezenkívül felvételt nyernek a megfelelő osztályokban oly siketnémák is, a kik eddig valamelyik vidéki intézetben tanultak ugyan, de a kiknek szülői időközben a székesfővárosba költöztek. Végül felvétetnek a felsőbb osztályokba olyan gyermekek is, a kik népiskolai tanulmányaik közben siketültek meg s a kik az intézetben a beszédnek a szájról való leolvasását tanulják meg s ez uton elemi ismereteiket kiegészítik. Első sorban a Budapesten s az annak környékén levő községekben lakó siketnémák vétetnek ugyan fel, de másodszorban felvételt nyernek az ország bármely helyéről folyamodó olyan siketnémák is, a kik az évi 200 K eltartási költséget egészen, vagy részben biztosítani képesek. A felvétel a folyamodványok beérkezésének sorrendjében fog eszközöztetni; miért is indokolt, hogy a szülők mielőbb küldjék be kérvényeiket. Részletes tájékoztatást és felvételi nyomtatványokat is az érdeklődőknek díjtalanul küld az intézet igazgatósága, Budapest, VIII., Mosonyi-u. 8. sz.

Eladó méhes.

3 darab 6-os kaptár (összesen 18 családnak) mézpergető, keretfogók, keretszekrény, szóval **egy teljes felszerelésű méhes**, 60 koronáért eladó. Szállítás a szászsebesi vasutállomástól vevőt terheli. — Érdeklődők forduljanak e lap szerkesztőségéhez.

3—3

Sz. 3255/1904.

Árverési hirdetemény.

Vurpod község (Szebenvármegye) Jungenwald nevű erdejében a nagyméltóságu földművelésügyi m. kir. miniszter urnak 99317/1901. és f. évi 19306/1/3-b. számú magas rendeletével engedélyezett mintegy 132 q kat. holdnyi területen található mintegy 6580 darab meg számozott tölgyfából nyerhető 7314,3 m³ haszonfa és 7929,0 m³ tűzifa **folyó évi június hó 28-án d. e. 10 órakor** Vurpod község házánál zárt ajánlatokkal egybekötött nyilvános árverésen fog eladatni.

Kikiáltási ár 86,120 korona.

Bánatpénz 8,612 „

Utóajánlatok, valamint a kikiáltási áron alóli ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Írásbeli zárt ajánlatokhoz a kiírt bánatpénz csatolandó.

Az általános árverési feltételek alulírt főszolgabíró-nál és a nagyszebeni m. kir. állami erdőhivatalnál megtekinthetők.

Ujegyház, 1905. május 23.

A járási főszolgabíró.

Erdőőrök és vadászok részére

legjobb **vadász-fegyvereket** jutányos árban szállit

Lakatos Károly,

Budapest II., Csalogány-u. 26.

Á r a k: 60, 76, 80 és 96 kor.

Gavallér-puskák: 104, 110 és 130 kor.

A fegyverek mind be vannak löve s csak a teljesen megfelelők kerülnek eladásra.

3061 E. sz.

Valódi ezüst remontoir női óra, belső porvédő fedéllel, tiszta, diszes véssettél, 9 kor. 50 fillér.

Kérjen képes árjegyzéket ingyen és bérmentve.

ERŐS GYULA

Nagyszeben, Disznódi-utca 3. szám.

Mindennemű

órák, ékszerek, arany- és ezüstáruszerek, ezüstevőeszközök, asztalfeltétek, templomi kellékek, Erdélyország legnagyobb raktára.

Látszerészi cikkek nagyraktára.

SZÉTKÜLDÉS CSAKIS UTÁNVÉTEL MELLETT

Mindenféle vésések legjutányosabban számíttatnak.

Olcsó és szabott árak, jó és pontos kiszolgálás.

+++++

Régi vagy törött ezüst- és arányműveket, régi ezüst- és arany-pénzműveket, drágaköveket, keleti gyöngyöket a legmagasabb napi árban beváltom vagy fizetesképpen elfogadom.

Eladó

négy darab hat hetes kitűnő szülőktől származó

*** vizsla-kölyök ***

darabonként 20 koronáért.

Bajcsy László vadásznál,

Ujszászon.

ÉVKÖNYV

AZ ERDÉSZETI ÉS VADÁSZATI ALTISZTI SZEMÉLYZET RÉSZÉRE AZ 1905-ik ÉVRE

immár **megjelent** a következő tartalommal: így vaskos kötetet képez. Az Évkönyvbe

1. Előszó.
2. Erdészeti havi teendők.
3. Vadászati havi teendők.
4. Kivonat az erdőtörvényből.
5. Az erdőmunkásokról szóló törvény.
6. Ministeri rendelet az erdőőri szakiskolákról.
7. „ „ „ „ szakvizsgákról.
8. „ „ a vadőri „
9. „ „ „ hatósági esküről.
10. Vadászati törvény.
11. Fegyveradó-törvény.
12. Kivonat a szolgálati szabályokból. (A fegyelmi vétségekre vonatkozó rész).
13. Fegyelmi szabályok.
14. Fegyverviselés és használat.
15. Utasítás a karabély-töltények használatához.
16. Kincstáriak egyenruha szabályzata.
17. Kivonat a nyugdíj-törvényből.
18. Állandó munkások és napibéresek nyugdíjbevétele.
19. Kincstáriak legeltetési jogosultsága.
20. Magvak eltartása.
21. Erdei vetőmagvak és tölgyfák kedvezményes vasuti szállítása.
22. Csemeték csomagolása.
23. Csemeték kedvezményes vasuti szállítása.
24. Felesketett erdőőrök adómentes fegyverei.
25. Utadó alóli mentesség.
26. Duvadak mérgezése.
27. Kitömésre szánt állatok kezelése.
28. Erdészeti és vadászati altisztek cimtára.
29. Tárgymutató.

Ezzel a dus tartalommal az Évkönyv terjedelme meghaladja a 200 nyolcadrét oldalt s

foglalt dolgok mind olyanok, melyekre az erdészeti és vadászati altishti személyzetnek terhes és felelősségteljes szolgálatának teljesítése közben lépten-nyomon szüksége van s így az Évkönyvnek egy erdészeti és vadászati altiszt asztaláról sem szabadna hiányoznia.

Hasonló gazdag és hasznos tartalommal fog megjelenni az

„ÉVKÖNYV“ 1906. évre szóló II-ik évfolyama

is, mely már munkába van véve, azzal a kibővítéssel, hogy nem csak az 1906. évre szóló teljes naptárt fogjuk ahhoz csatolni, hanem bele vesszük még a legszükségesebb köbözési táblákat is.

Az Évkönyv II-ik évfolyama nem lesz bolti áru, hanem csak annyi példányban fogjuk azt ki nyomtatni, a hányak elkelése a beküldött előfizetési-díjjal biztosítva lesz.

Mindegyik évfolyam ára 2 korona, mely összeg a következő cím alatt küldendő:

„Évkönyv“ kiadóhivatala
Szászsebes.

Az I. évfolyamot a megrendelés beérkezte után azonnal küldjük, a II-ik évfolyamra szóló hirdetések pedig 1906. évi május hó végeig küldendők be.

Az „Évkönyv“
kiadóhivatala.

SZÁSZVÁROSI KÖNYVNYOMDA

RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

SZÁSZVÁROS (KLASTROM-U. 1.) SÜRGÖNYCIM: KÖNYVNYOMDARÉSZ.

KÖNYVNYOMDAI SZAKÜZLET.

A

„SZÁSZVÁROS”
politikai és vegyestartalmu hetilap
kiadóhivatala.

Az

„ERDÉSZETI UJSÁG”
kiadóhivatala.

Jutányos árak!

Jutányos árak!

Pontos kiszolgálás!

Ajánlja dúsan felszerelt papírraktárát: eljegyzési és esküvői-kártyáit, stb.

KÉSZIT:

a könyvnyomdászat körébe vágó mindennemű munkákat ugymint:

.. .. ERDÉSZETI NYOMTATVÁNYOKAT

továbbá:

községi és városi, megyei és állami
hivatalok, ügyvédek, közjegyzők, lel-
készek és tanítók irodái számára, vala-
mint pénzüzetek, gyárak, és bárminő
vállalatok részére részvényeket s álta-
lában a nyomdai szakba vágó bármily
tartalmu nyomtatványokat.

Látogató és eljegyzési kártyákat, meg-
hívókat esküvőkre, bálra, iskolai ün-
nepélyekre, műkedvelői előadásokra s
egyéb alkalmakra. Végül gyászjelenté-
seket, szinlapokat és falragaszokat, bár-
mely tartalmu nyomtatványokat keres-
kedők és iparosok számára.

Diszes
kivitel!

Névjegyek

Diszes
kivitel!